

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 17Cb/73/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5720204523
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Janotová
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2021:5720204523.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin v konaní pred sudkyňou Mgr. Katarínou Janotovou v právnej veci žalobcu: Pavel Hlaváč INPEX, s miestom podnikania 03842 Rakovo 179, IČO: 47018771; právne zastúpený: ĎURČAŤOVÁ Iveta JUDr., advokát so sídlom Kollárova 35, Martin PSČ: 036 01, IČO: 36 138 606 proti žalovanej: Iveta Hlaváčová INPEX, s miestom podnikania 03842 Rakovo 110, IČO: 33775788; právne zastúpená: JUDr. Lenka Maďarová, s.r.o., so sídlom Štrková 95/21, Žilina 010 09, IČO: 47 232 692 v konaní o zaplatenie 40.000,- € s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žaloba sa zamietá.

II. Žalovaná má voči žalobcovi právo na 100 % náhradu trov konania, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou domáhal zaplatenia sumy 40.000,- € s príslušenstvom, pričom žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o predaji podniku zo dňa 2.4.2013 žalovaná, ako predávajúca predala žalobcovi, ako kupujúcemu podnik bližšie špecifikovaný v Zmluve a v Prílohách 1 - 19 a zaviazala sa ho žalobcovi odovzdať a previesť vlastnícke právo ku všetkým veciam a právam, ako aj ku všetkým majetkovým hodnotám, ktoré slúžia alebo majú slúžiť na prevádzkovanie podniku bez ohľadu na to, či boli alebo neboli výslovne v Zmluve uvedené. Medzi hnutelné veci okrem iného patrilo aj osobné vozidlo továrenskej značky Audi Q7 3.0 TDI, VIN: J., ďalej motorové vozidlo továrenskej značky Nissan 350Z GT, VIN: M.. Zmluva nadobudla účinnosť 16.4.2013. Žalovaná uvedené vozidlá žalobcovi neodovzdala a odmietla ich vydať.

Okresný súd Martin pod sp. zn. 17Cb/52/2017 vydal rozsudok a uložil žalovanej povinnosť vydať uvedené motorové vozidlá. Rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 14Cob 240/2019 z 11.6.2020. Vykonateľnosť nadobudol 3.7.2020. Žalovaná obidve vozidlá vydala žalobcovi až na základe súdneho rozhodnutia a výzvy a to dňa 15.7.2020. V priebehu konania 17Cb/52/2017 žalobca podal návrh na vydanie neodkladného opatrenia o zákaze žalovanej užívať a nakladať s uvedenými motorovými vozidlami, pričom Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd Uznesením sp. zn. 14Cob 145/2019 zo dňa 23.7.2019 zmenil Uznesenie Okresného súdu Martin sp. zn. 17Cb/52/2017 a rozhodol tak, že zakázal žalovanej nakladať s hnutelnými vecami, teda aj s uvedenými motorovými vozidlami. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť 4.8.2019, žalovaná však predmetné motorové vozidlá užívala aj po tomto dátume a žalobca nemohol nakladať s predmetnými vozidlami, používať ich pri výkone svojej podnikateľskej činnosti, ani ich prenajímať v rámci zapísaného predmetu podnikania. Žalovaná mala vozidlá k dispozícii bez toho, žeby poskytla žalobcovi akúkoľvek finančnú náhradu. V dôsledku užívania žalovanou došlo k opotrebovaniu a znehodnocovaniu vozidiel. Z údajov dostupných na internetových stránkach jednotlivých požičovní je zrejmé, že priemerná cena za prenájom motorového vozidla Audi Q7 predstavuje približne 70,- € za deň, prenájom športového vozidla Nissan 350Z GT- pack s prihladením

na vek vozidla sa pohybuje približne vo výške 60,- € na deň. Žalobca sa žalobou domáha uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť mu sumu 40.000,- € titulom poskytnutia aspoň čiastočnej kompenzácie za znemožnené umožnenie motorových vozidiel a nakladanie s nimi.

2. K vyjadreniu žalobcu sa písomne vyjadrila žalovaná, ktorá uviedla, že zo žaloby nie je zrejmý titul, na základe ktorého si uplatňuje voči žalovanej žalobca akúkoľvek pohľadávku, nárok považuje za nepreukázaný a tiež vzniesla námietku premlčania s tým, že akýkoľvek nárok si mal žalobca uplatniť v štvor ročnej premlčacej lehote plynúcej od účinnosti Zmluvy o predaji podniku, najneskôr do 16.4.2017. Tiež uviedla žalovaná prostredníctvom právnej zástupkyne, že žalobca nepreukázal dôvodnosť ani čo do výšky uplatneného nároku, pretože žalobca požaduje, resp. opiera svoj nárok o ročný nájom za uvedené vozidlá, ktorý by mal predstavovať 46.800,- €, ale táto suma je podľa žalovanej nereálna, pretože ide o 18 ročné a 15 ročné vozidlá. Žalovaná tiež uviedla, že od 4.8. vozidlo Audi Q7 neužívala, pokiaľ ide o vozidlo nissan, toto bolo darované žalobcom spoločnému synovi žalobcu a žalobkyne, čím je úplne vylúčené jeho zaradenie do majetku podniku.

3. K vyjadreniu žalovanej sa písomne vyjadril žalobca prostredníctvom právnej zástupkyne a uviedol, že ide v danom prípade o výlučne obchodno právny vzťah. Žalobca považuje za zavádzajúce, že ide o vozidlá staršie ako 15 rokov, pretože treba vychádzať k stavu roku 2021 ale vzhľadom k obdobiu, keď uvedené vozidlá mala žalovaná k dispozícii. Pokiaľ ide o nárok, žalobca ho uplatňuje titulom poskytnutia aspoň čiastočnej kompenzácie za znemožnené užívanie osobného motorového vozidla a pri určení kompenzácie žalobca vychádzal z výšky obvyklého nájomného. Za absolútne vylúčené považuje, žeby došlo k premlčaniu. Žaloba na vydanie veci bola podaná v rámci premlčacej doby. Tvrdenie žalovanej, že ju žalobca ani jedenkrát nevyzýval na vydanie považuje žalobca za irelevantné, pretože k tomu nebol povinný, nakoľko táto povinnosť žalovanej vychádzala priamo zo Zmluvy o vydaní podniku. Žalobca poukázal, že v súčasnej dobe je možné, aj vzhľadom na rok výroby a najazdené kilometre vozidlo Audi Q7 kúpiť za 9.000,- € a Nissan 350Z rok výroby za sumu 10.000,- €.

4. V písomnom vyjadrení žalovaná k tomuto uviedla, že stále jej nie je zrejmé, o aký právny titul, pokiaľ sa žalobca domáha aspoň poskytnutia čiastočnej kompenzácie za znemožnené užívanie osobného motorového vozidla ide, či o škodu, bezdôvodné obohatenie alebo nájom. Zotrvála žalovaná na vznesenej námietke premlčania a tiež uviedla, že nebola odstránená ani jej ďalšia námietka a to neurčitost' výšky uplatneného nároku žalobcu. Nárok uplatnený žalobcom považuje za nedôvodný, simulovaný a aj keby existoval, zanikol uplynutím premlčacej lehoty najneskôr 16.4.2017.

5. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom vykonal dokazovanie a zistil nasledovný právny a skutkový stav veci:

6. Právna zástupkyňa žalobcu na pojednávaní zotrvala na žalobe a svojich písomných vyjadreniach. V záverečnom návrhu zdôraznila, že pokiaľ ide o výšku žalovanej sumy 40.000,- €, tak v tejto časti podporne uviedli, za akú cenu sa približne autá prenajímajú v bežnom obchodnom styku s tým, že žalobca predmetné motorové vozidlá nemohol prenajímať za obdobie nepremľčané t.j. 3 roky. Uviedla, že samozrejme žaluje 4 roky dozadu, od 27.10.2020 za nepremľčané obdobie. Žalovaný v tomto období nemohol s predmetnými vozidlami nakladať, nemohol ich prenajať, navyše dochádzalo k ich opotrebovaniu a preto vyčíslená výška škody je podľa žalobcu primeraná.

7. Právna zástupkyňa žalovanej na pojednávaní zotrvala na svojich písomných vyjadreniach a poukázala na skutočnosť, že vzťahy a okolnosti, za akých boli nadobúdané vozidlá, ktoré boli nadobúdané v prospech žalovanej ako manželky a spoločného syna, to znamená neboli používané na podnikateľské účely a preto žiada súd, aby toto zohľadnil ako okolnosti vylučujúce zodpovednosť. To znamená, že v prípade, ak by bolo uvedené kvalifikované ako náhrada škody, tak žiada, aby bolo zohľadnené spoluzavinenie poškodeného a aby vyššie popísané okolnosti boli posudzované ako okolnosti vylučujúce zodpovednosť. Tiež uviedla, že v čase podpísania Zmluvy o predaji podniku išlo už o vozidlá staré, 10 rokov mal Nissan a 7 rokov Audi, teda boli odpísané z účtovníctva a neboli spôsobilé využívania na podnikateľské účely. Tiež rezolútne popiera tvrdenia žalobcu o výške nájmu a hlavne skutočnosť, že by išlo, pokiaľ ide o dôkazy žalobcom predložené, o totožné typy vozidiel, to znamená do spisu žalobca predložil minimálne o dve triedy vyššie vozidlá ako tie, ktoré sú predmetom sporu a teda uvedené dôkazy nemôžu byť dokladom pre akúkoľvek náhradu.

8. Samotná žalovaná na pojednávaní uviedla, že by chcela poukázať, že na základe dohody ona zakúpila žalobcovi nové vozidlo Audi Q7 quattro a on na oplátku daroval jej vozidlá - obidve, ktoré sú predmetom tohto konania. Kupovať nové vozidlo nebol dôvod, lebo v tom čase už žalobca vlastnil iné dve motorové vozidlá, takže sa nekupovalo auto preto, žeby nemohol vykonávať prácu v rámci firmy, ale preto, aby sa vzájomne vysporiadali. Za obdobie, ktoré je predmetom sporu, žalobca mal k dispozícii tri motorové vozidlá, teda nemôže byť pravdou, že nemôže vykonávať podnikateľskú činnosť. Celý tento spor je vecou osobnou a vecou osobnej pomsty.

9. Žalobca predložil do spisu cenník s požičovne áut SCUDERIA RENT zverejnený na internete zo dňa 27.10.2020 s tým, že doba prenájmu za 31 a viac dní je 110,- € s DPH, pri limite 500 km za deň. Z ďalšieho cenníka vyplýva výška ceny prenájmu u BMW 428i cabrio, pri dobe prenájmu od 21 - 31 dní 60,- € za deň.

10. Žalovaná predložila do spisu osvedčenie o evidencii (technický preukaz), z ktorej vyplýva u vozidla Nissan dátum prvej evidencie 1.1.2003. Z osvedčenia o evidencii (technický preukaz) u vozidla Audi Q7 vyplýva dátum prvej evidencie 26.6.2006.

11. Žalobca doložil do spisu Protokol o technickej kontrole u vozidla Nissan s dátumom 11.6.2010 so záverom, že vozidlo je na premávku na pozemných komunikáciách spôsobilé a rovnako predložil aj Protokol o technickej kontrole vozidla zo dňa 28.6.2012 u vozidla Audi Q7 so záverom, že vozidlo je na premávku na pozemných komunikáciách spôsobilé.

12. Do spisu bola predložená časť Preberacieho protokolu zo dňa 15.7.2020 vozidlo Nissan aj Audi, z ktorého protokolu vyplýva, že ani jedno z vozidiel nemá platnú STK a EK.

13. Podľa § 261 ods. 1 Obchodného zákonníka, táto časť zákona upravuje záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, ak pri ich vzniku je zrejmé, s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týkajú ich podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

15. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

16. Podľa § 373 Obchodného zákonníka, kto poruší svoju povinnosť zo záväzkového vzťahu, je povinný nahradiť škodu tým spôsobenú druhej strane, iba že preukáže že porušenie povinnosti bolo spôsobené okolnosťami vylučujúcimi zodpovednosť.

17. Podľa § 388 ods. 1 Obchodného zákonníka, premlčaním právo na plnenie povinnosti druhej strany nezaniká, nemôže ho však priznať alebo uznať súd, ak povinná osoba zamietne premlčanie po uplynutí premlčacej doby.

18. Podľa § 397 Obchodného zákonníka, ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba 4 roky.

19. Podľa § 398 Obchodného zákonníka, pri práve na náhradu škody plynie premlčacia doba od dňa, keď sa poškodený dozvedel alebo mohol dozvedieť o škode a o tom, kto je povinný na jej náhradu; končí sa však najneskôr uplynutím desiatich rokov odo dňa keď došlo k porušeniu povinnosti.

20. Vychádzajúc z vyššie citovaných zákonných ustanovení a zisteného skutkového stavu veci súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

21. Na začiatku je potrebné uviesť, že právny vzťah medzi stranami sporu sa bude spravovať ustanoveniami Obchodného zákonníka, pretože obidve strany sporu sú podnikatelia, tak ako je to definované v § 261 ods. 1 Obchodného zákonníka, naviac nároky uplatňované v tomto konaní súvisia

so Zmluvou o predaji podniku, ktorá zmluva je tzv. absolútnym obchodom podľa § 261 ods. 6, písm. d) Obchodného zákonníka. Pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu tak, ako skutkové tvrdenia popísal žalobca v žalobe, aj vo svojich písomných vyjadreniach, svoj nárok na zaplatenie sumy 40.000,- € odvíja od skutočnosti, že napriek rozsudku Okresného súdu Martin sp. zn. 17Cb/52/2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 14Cob 240/2019, ktorý nadobudol právoplatnosť 22.6.2020 a vykonateľnosť 3.7.2020 a napriek neodkladnému opatreniu, ktoré uložilo žalovanej zákaz nakladať s hnutelnými vecami a to rozhodnutím Okresného súdu Martin sp. zn. 17Cb/52/2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 14Cob 145/2019 motorové vozidlá, ktoré sú predmetom sporu žalovaná užívala aj po dátume 4.8.2020 s tým, že motorové vozidlá vydala až 15.7.2020. Tieto užívala bez poskytnutia žalobcovi akejkolvek finančnej náhrady, čím spôsobila, že žalobca nemohol vozidlá využívať v rámci svojej podnikateľskej činnosti, nemohol s nimi nakladať, nemohol ich prenajať a tiež vozidlá boli opotrebované používaním. Za takto vymedzeného skutkového stavu veci súd kvalifikoval daný nárok nie ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, pretože nárok nebol vymedzený tak, že žalovaná sa obohatila na úkor žalobcu tým, že motorové vozidlá používala, nebol produkovaný jeden dôkaz, žeby vozidlá používala, uvedené zostalo len v rovine tvrdenia žalobcu a teda nebolo preukázané obohatenie na strane žalovanej na úkor žalobcu. Naopak, ak žalobca tvrdil, že jeho majetok sa znížil tým, že nemohol s vozidlami nakladať, nemohol ich prenajať, nemohol ich využívať k podnikateľskej činnosti a tiež vozidlá strácali hodnotu opotrebením, tak súd daný nárok kvalifikoval ako nárok na náhradu škody.

22. V prvom rade, keďže žalovaná vzniesla námietku premlčania, súd musel vyriešiť túto otázku. Keďže vzťah medzi stranami sporu sa spravuje ustanoveniami Obchodného zákonníka, premlčacia doba v zmysle obchodného zákonníka je štvorročná. Keďže ide o premlčanie práva na náhradu škody, práva sa premlčujú odo dňa, keď sa poškodený dozvedel, alebo mohol dozvedieť o škode a o tom, kto je povinný na jej náhradu. V danom prípade žalobca si uplatňuje škodu, ktorá mu vznikla od októbra 2016, teda štyri roky pred podaním žaloby. Takto časovo vymedzil okamih, kedy mu začala vznikať škoda a vedomosť o tom, kto je povinný na jej náhradu odvíjal jednak od neodkladného opatrenia, ktorým bolo zakázané žalovanej nakladať s uvedenými vecami a ktoré nadobudlo právoplatnosť 4.8.2019, následne od právoplatného rozsudku, ktorým bola žalovanej uložená povinnosť tieto veci vydať, ktorý rozsudok ona nerešpektovala s tým, že rozsudok bol vykonateľný 3.7.2020. Pri štvor ročnej premlčacej dobe je zrejmé, že nárok na náhradu škody premlčaný nie je, už aj s poukazom na tú skutočnosť, že ak mala škoda spočívať v tom, že žalobca nemohol využívať vozidlá na podnikateľské účely, nemohol ich prenajímať a vozidlá sa plynutím času opotrebovali, tak v podstate táto škoda je vlastne škodou spočívajúcou v ušlom zisku, ako aj skutočnej škode za opotrebenie vozidiel, pričom škoda spočívajúca v ušlom zisku vzniká každým dňom a žalobca si uplatňuje túto škodu len za posledné štyri roky od podania žaloby. Ak súd ustálil, že nárok premlčaný nie je, ďalej sa venoval tomu, či sú splnené základné podmienky, za ktorých je možné nárok na náhradu škody priznať. O porušenie záväzkovej povinnosti ide nielen vtedy, keď dôjde k porušeniu akejkolvek povinnosti priamo zo zmluvy, alebo povinnosti vyplývajúcej zo zákona, na základe uzavretej zmluvy, ale aj vtedy, ak dôjde k porušeniu záväzku a podobne. Náhrada škody je viazaná na existenciu záväzku. Záväzok žalovanej vydať žalobcovi uvedené motorové vozidlá existoval jednak na základe Zmluvy o predaji podniku a judikovaný bol Rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 17Cb/52/2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 14Cob 240/2019 vykonateľným 3.7.2020, ktorým bola žalovanej uložená povinnosť vydať vec. V dôsledku tohto porušenia povinnosti podľa tvrdenia žalobcu mu vznikla škoda. Predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu v zmysle § 373 Obchodného zákonníka je protiprávny úkon, ktorý súd mal za preukázaný, pretože žalovaná porušila svoju povinnosť vyplývajúcu jej zo Zmluvy o predaji podniku a jednak vyplývajúcu jej z Rozsudku Okresného súdu Martin sp. zn. 17Cb/52/2017 v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 14Cob 240/2019. Ďalším predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu je vznik škody. Podľa názoru súdu existenciu a teda vznik škody, či už skutočnej škody alebo ušlého zisku žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal a zostala len v rovine tvrdení. Ak žalobca tvrdil, že mu škoda vznikla tým, že nemohol vozidlo používať na podnikateľské účely, že ho nemohol prenajať, že nemohol s ním nakladať, tak toto zo strany žalobcu zostalo len v rovine tvrdenia. Žalobca neprodukoval jeden jediný dôkaz o tom, že by to bola práve skutočnosť, že nemal k dispozícii od žalovanej predmetné dve motorové vozidlá viedla k tomu, že by sa mu bol znížil zisk z podnikania, že by evidoval prípadne nejakých záujemcov na prenájom práve týchto konkrétnych vozidiel, ktoré zmluvy nemohol uzavrieť, lebo vozidlami nedisponoval, nepredložil jeden, jediný dôkaz o tom, že v súvislosti napr. s nakladaním vozidla mal možnosť uvedené vozidlo predať, čo však urobiť nemohol, lebo vozidlo nemal k dispozícii, teda samotnú existenciu, aj vznik škody nemal súd za preukázané pokiaľ ide o ušlý zisk. Ani skutočnú škodu, súd nepovažoval za preukázanú, lebo žalobca iba tvrdil, že vozidlo sa v podstate opotrebovali, lebo

došlo užívaním žalovanou týchto vozidiel k bežnému opotrebovaniu, ale nepreukázal, žeby skutočne žalovaná tieto vozidlá užívala a ani nepreukázal a ani nevyčíslil hodnotu skutočnej škody spočívajúcu v bežnom opotrebení a nepodložil ju žiadnymi dôkazmi. Ak súd nemal preukázaný vznik škody, resp. existenciu škody, tak preukazovanie príčinnej súvislosti medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody bolo irelevantné. Vzhľadom na uvedené súd žalobu zamietol v celom rozsahu.

23. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a žalovanej, ktorá mala vo veci plný úspech priznal voči žalobcovi právo na 100 % náhradu trov konania, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorému smeruje.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinnosť stanovená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.